

SVODIDLA NA VRCHU LÁDVÍ V PRAZE

Adam Wlazel

Na původním ložisku menhírového materiálu na vrchu Ládví v Praze stojí megalit současný, zhotovený ze železobetonových prefabrikátů – silničních svodidel. Architektonický unikát, pokusná adaptace pravěké kultovní stavby na radiálním půdorysu vzdáleně připomínající anglický Stonehenge vznikl v rámci projektu CirculUM 2020.

1

2 3

1 Svodidla jsou spřažena pomocí **1** profilů **2** K instalaci bylo využito nákladní auto s hydraulickou rukou **3** Nový megalit na vrchu Ládví

Ládví je mytický kopec. Ač se v nejbližším okolí nalezlo nespočet archeologických předmětů, staveb či jiných důkazů lidských obydlí, na vrchu Ládví není nic. Ani dnes zde není nic. Ani restaurace, bistro či kiosky. Ládví není profánní místo.

Je to důkaz prehistorického moře. Nespočet magických zákoutí, bizarní terén, překvapivá morfologie a tisíce ohnišť. V pravěku se odtud bral kámen. Na nástroje a na menhíry.

Stavíme v Dáblíckém háji nové megalitické stavby. Artefakty nejasného účelu. Hmotné a veliké. Vytržené ze svého původního místa a účelu.

Složité dopravená čtyřmetrová betonová silniční svodidla typu S97/1100 trčí k nebi. Mlčí a hovoří. Stejně jako Ládví.

Svodidla svádí vesmírnou energii do země. Banální technický produkt nabývá duchovní dimenze.

Galerie hlavního města Prahy ve spolupráci s transdisciplinární platformou Neolokator.cz realizuje program Umění pro město. Část nazvaná CirculUM se zaměřuje na návrh dočasných uměleckých intervencí pro vybrané lokality na periferii Prahy. Základním tématem je tvůrčí uchopení vymezené lokality, která není ani městem, ani volnou krajinou, a to v kontextu jejich urbanistických, environmentálních, kulturních a sociálních vazeb.

V rámci tohoto projektu byla kilometr vzdušnou čarou od jediného pražského menhiru – chaberského Zkamenělého slouhy – postavena další „megalitická“ stavba. V bývalém lomu pod vrcholem kopce Ládví vznikl megalit současný, zhotovený z betonových dálničních svodidel. Každé je dlouhé 4 m a váží cca 2,5 t. Povedlo se nám je sehnat na internetu, jsou použité, je to materiál, který by se už jinak nevyužil – v lepším případě by ho čekala recyklace, spíše by ale bloky někde zarůstaly plevellem.

Ukotvení betonových svodidel je vyřešeno jejich vzájemným spřažením mezi sebou do kruhu. To je provedeno ocelovými

spojkami z I profilů s navařenými opěrnými klíny, které jsou skryté pod terénem. Nad terén trochu ční jen kotvicí body se závitovými tyčemi. Jedná se o kompromis mezi pohledovým skrytím technického řešení základové konstrukce a působením vertikality samotného svodidla tak, aby jeho co největší část zůstala nad zemí. K samotné instalaci svodidel na místo bylo využito nákladní auto s hydraulickou rukou, které svodidla běžně instaluje podél dopravních staveb. Celá konstrukce je montovaná a lze ji tudíž i případně rozebrat a smontovat jinde.

Přišlo nám jako dobrý nápad použít právě tyto prefabrikované prvky. Jejich funkce je čistě technická, my jsme je ale posadili do úplně jiných souvislostí. Uvidíme, jak tento kontrast bude na lidi fungovat.

Poděkování patří Kateřině Videnové, celému týmu CirculUM a Tomáši Kalhousovi.

Fotografie: archiv autora

MgA. Ing. arch. Adam Wlazel
MÁK!
adamwlazel@gmail.com